

TREDEN IN GOD

Bidhoekje

niet in de schemering
van stille nissen
niet lichtschuw schuilen
achter glas in lood

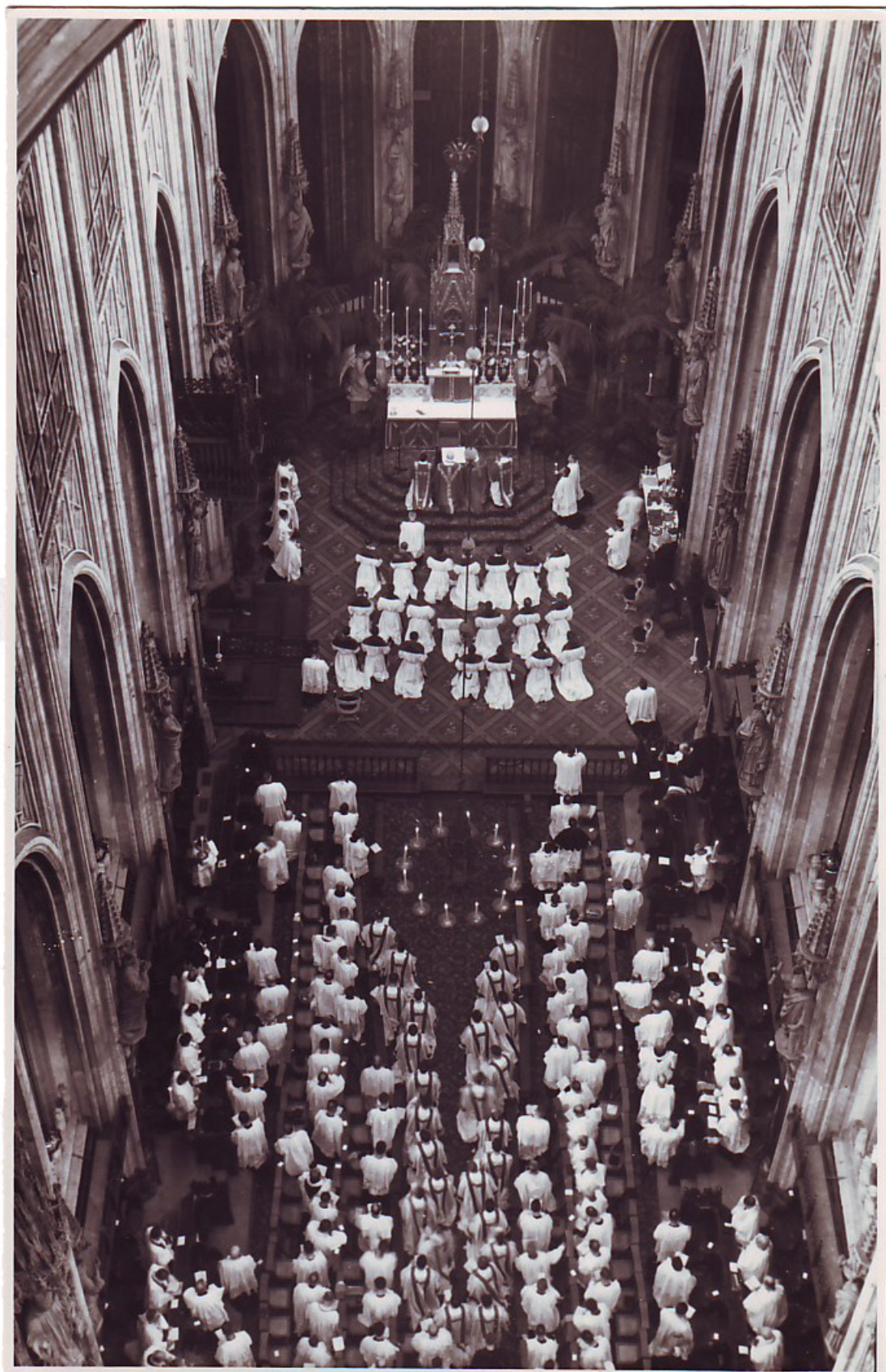
maar langs het water
waar de gele lissen
wuiven naar de kikkers
in een boerensloot

† W. M. BEKKERS

BISSCHOP-COADIUTOR
VAN 's-HERTOGENBOSCH

*dankt om gelukwensen en
geloof. Schenkt graag
beslissende zeges*

Levens- roeping

Student van Klein-seminarie
Beekvliet was hij.
Dat was een priesteropleiding.
Deze zes jaren voltooide hij.

Halverwege de opgang naar
het priesterschap moesten er
beslissingen worden genomen.
Sommigen kozen er voor

naar Groot-seminarie Haaren
te gaan om zo 'ambtelijk'
priester te kunnen worden
en plechtig te worden gewijd.

Anderen kozen er voor
hun weg voort te zetten
op andere wijze om daardoor
'levenspriesters' te worden.

Zij werden arts, maatschappelijk
werker, geestelijk leider
in de samenleving, terwijl de
anderen leiders werden in de Kerk.

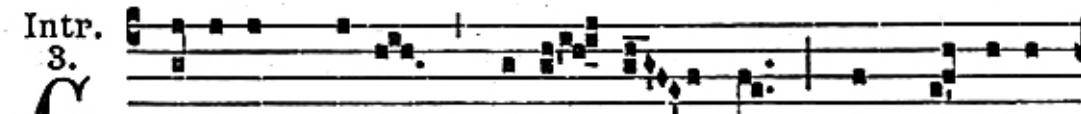
Deze twee verschillende wegen
liepen parallel en mondden uit
in hetzelfde levensgebied
van mensen en daar vulden zij

gelijkwaardig aan elkaar
elkaar aan. En zo voltooit zich
Gods roeping tot het ene
priesterschap in Kerk en wereld.

En hij die niet naar Haaren
maar naar Nijmegen ging,
werd geneesheer van lichamen en
zielen en door het leven gewijd.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM PENTECOSTES.

Intr. 8.

 Ari-tas Dé-i * diffú- sa est in córdibus
nó- stris, alle-lú- ia : per inhabi-tán- tem Spí-
ri- tum é- jus in nó- bis, alle- lú- ia, al-le-
lú- ia. *Ps.* Bénedic ánima mé-a Dómi-no : * et ómni-
a quae intra me sunt, nómi-ni sáncto é- jus. Gló-ri- a
Pátri. E u o u a e.

*De liefde van God
is uitgestort
in onze harten.*

*Zegen, mijn ziel,
de Heer en alles
wat in mij is
zijn heilige naam.*

(Introitus bij de priesterwijding)

Wijding

Wijding van mensen
tot het religieus leven
of tot het priesterschap
gebeurt niet door mensen,
een bisschop of een abt,
maar door Jezus zelf
en door hem alleen.

Door het wijdingsritueel
van mensen heen,
om hun gebeden
en gebaren heen,
is het Jezus zelf
die wijdt en zendt.
Of hij onthoudt zich er van.

Hij wijdt vrouwen
tot priesteressen
en monialen tot
zijn eigen bruiden.
En zijn wijdingszegeningen
spreiden zich uit
tot ver buiten de kerk.

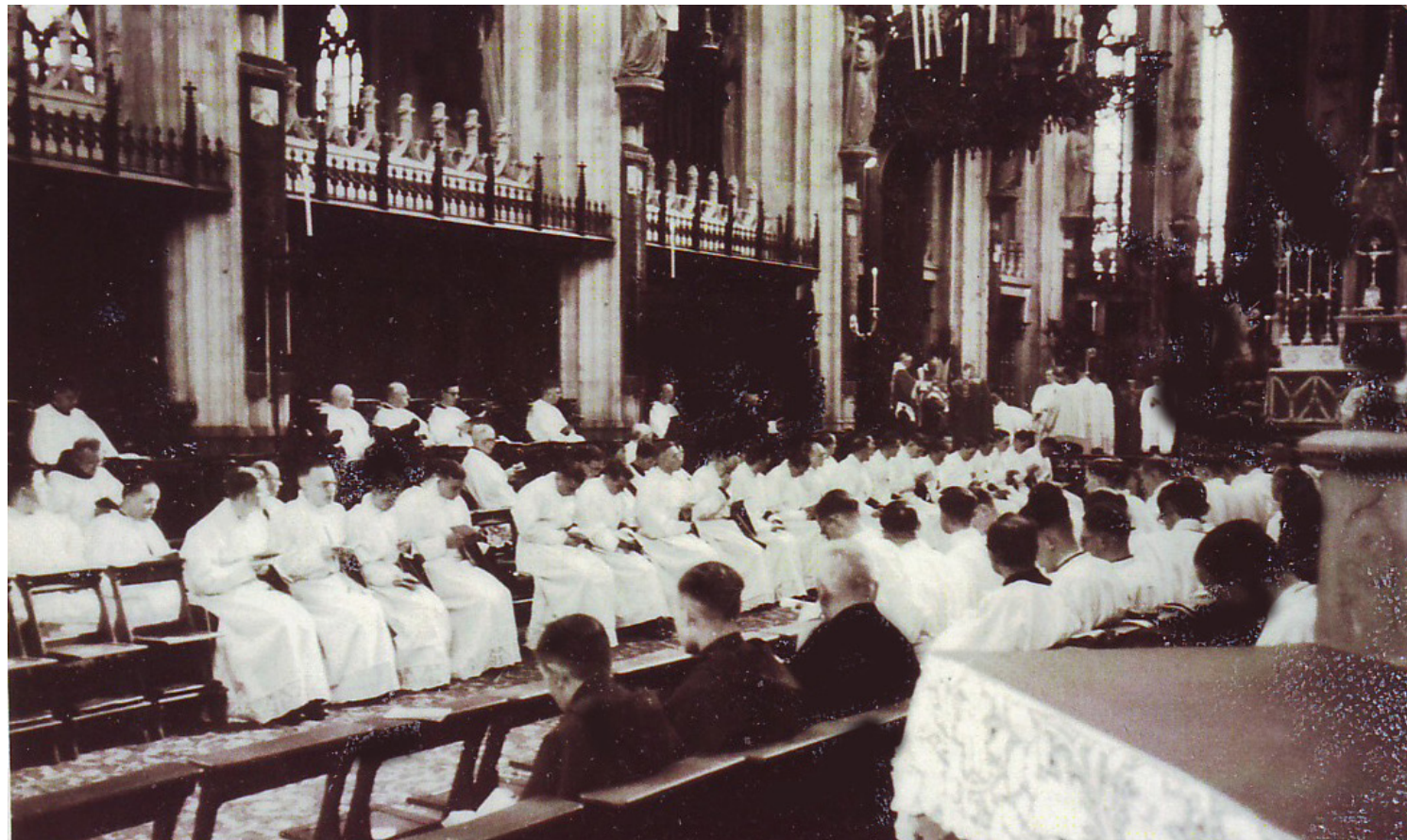
God als monnik

een monnik leeft
in stilte en alleen
de gebrokenheid
van God

God leeft
in stilte en alleen
de gebrokenheid
van de mens

tussen licht
en donker
tussen vreugde
en verdriet

presentie van
de mens bij God
presentie van
God bij de mens

Heiligen Gods

Een bisschop
moet een
heilige Gods zijn
om het Godsvolk
voor te gaan
naar God.

Een abt
moet een
liefhebbende vader zijn
om zijn zonen
binnen te leiden
in de liefde.

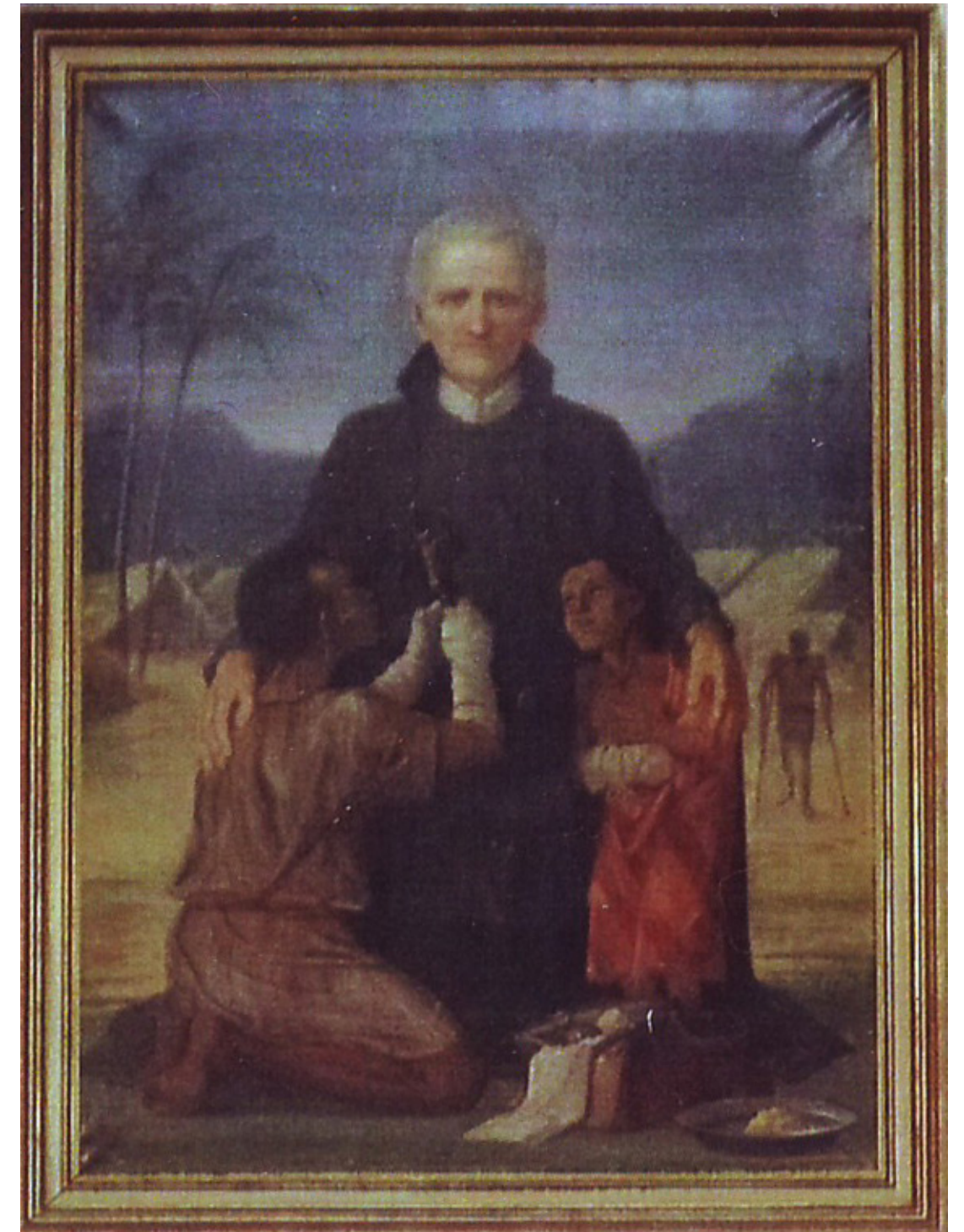
Het wezenlijk
criterium van
de waardigheid
van priesters is
of zij leven
in liefde.

De heiligen van God

Misschien zijn de heiligen van de mensen wel anderen dan de heiligen van God, de eenvoudigen die geen wonderen deden maar die zelf grote wonderen waren: de kleine heiligen die klein geacht werden doordat zij niet groot wilden zijn. En ja, wie zich vernedert zal vernederd worden.

Thérèse Martin zal het kleine Treesje blijven, Bernadette Soubirous Bernadetje van de grot, Petrus Donders zal altijd Peerke Donders zijn. Zij leken geen krachtfiguren te zijn, zij werden niet gezien als kerkleraren en grote sprekers. Zelfs waren zij voor het oog van de mensen geen vereerde abt of abdis: zij werden kinderen van God genoemd want zij waren vrede-engelen.

Thérèse wilde missionaris worden, maar evenals Bernadette werd zij onzichtbaar als Carmelites. En Petrus werd een vrijheidstrijder tegen alle slavernij. Zij zijn de stille hartsgelieven van God, de meest nabij in hun totale vriendschap met Jezus. In hun gebrokenheid en lijden waren zij als hij, zij baden met hem op de berg alleen. Zij waren de grote monniken en monialen van alle tijden.

Boden van licht

De roeping van beschouwende religieuzen is niet de wereld te wijzen op het vele kwade wat er is maar aan het licht te brengen dat het vele goede de schepping in stand houdt en vervolmaakt.

Zij kunnen dit zien omdat zij in harten van mensen kijken op zoek naar het licht van God dat in hun wezen schijnt: het oerverlangen om liefde te geven en te ontvangen. Daar is God.

Sacrificium

Het kan zomaar een teken
van waarachtigheid zijn
wanneer een opgave pijn doet
en je dan toch doorgaat.

In een roeping word je
weggeroepen van jezelf.
Je moet je vrijheid prijsgeven
en soms een andere weg gaan.

Het monastieke leven de berg
opdragen naar een nieuwe oude
tijd voelt als de last
van een Christofoor.

Een toekomstige monastieke
werkelijkheid ingaan in een tijd
van leegte is als geloven
in een onwerkelijke droom.

Is het lijden hieraan dan al
voorverwerkelijking en
vooruitleven van het soli Deo
van dan in het nu?

Dat is alleen voor God te doen.
Maar mag het dan ook zijn,
dat God je dan bij zich neemt
als het dragen je te zwaar wordt?

Het slot

De laatste priestermonnik
van de Achelse Kluis
kon zijn medebroeder
niet meer ten grave dragen.

Maar alleen geworden
was hij precies geworden
wat hij altijd had willen
zijn 'voor God alleen'.

Ilij wist: ik zal dus
door engelen ten paradijze
gedragen worden en verwelkomd
door het engelenkoor.

Koorgebed

Zij stonden keer op keer
trouw in de zijbeuk
van de kerk en knielden neer.

'Requiem' zongen zij iedere keer
en 'In paradisum' en wie zij waren
wisten zij zelf niet meer.

Toch waren zij het convent
van monniken en monialen
en altijd waren zij present.

De pastoor ging voor in bidden.
Zij gingen voor in zingen.
Jezus was steeds in hun midden.

De doden rezen uit hun sponde
bij ieder nieuw levenslied.
En zij genazen van hun wonden.

God voelde dan de stille minne
die er was in deze lieve
Kartuizers en Kartuizerinnen.

Te alleen

Moniale
zonder thuis

Monnik
onder het kruis

Geen handen
om te omarmen

Geen voeten
om te warmen

Diepe wond
in het lichaam

Doornekroon
in Gods Naam

Dragers van licht

de Kartuizermoonnik
hief zijn toorts
in de nacht

toen hij hoorde
hoe de storm
de oever beukte

hij onderbrak
zijn nachtgebed
en betrok de wacht

een man zonk
door de bodem
van de rivier

het leven van één kind
was zo zwaar als
de hele wereld

het licht van
de wereld zegende
het heelal

biddend droeg de monnik
de waterreus
naar de overkant